

Το καλοκαίρι είναι μια λέξη σύνθετη η οποία αποτελείται από άλλες δύο υπέροχες λέξεις. Την λέξη «καλός» και τη λέξη «καιρός». Το καλοκαίρι μας φέρνει πολλές αναμνήσεις σχετικά με τις καλοκαιρινές μας διακοπές. Διαφέρει πολύ από τις υπόλοιπες εποχές, αφού κατά τη διάρκειά του οι περισσότεροι άνθρωποι ξεκουράζονται από την καθημερινή ρουτίνα των υπόλοιπων εποχών.

Η λέξη καλοκαίρι μας φέρνει στο μυαλό διάφορες άλλες λέξεις που αρχίζουν από «κ», όπως «καρδιά», «κομμάτι», «καταστροφή». Επίσης διάφορες λέξεις που τελειώνουν σε ρι, όπως «παραθύρι», «αγόρι», «μαξιλάρι». Αυτές είναι οι πρώτες σκέψεις που κάνουμε.

Ωστόσο, η συγκεκριμένη λέξη ξεθάβει αναμνήσεις του παρελθόντος. Έτσι «καλοκαίρι» για εμένα είναι το εξοχικό μας στην Ποτίδαια της Χαλκιδικής, στο οποίο κάθε χρόνο μαζευόμαστε όλη η οικογένεια και γιορτάζουμε τον Δεκαπενταύγουστο, φτιάχνουμε ένα μεγάλο τραπέζι με όλα τα καλά. Άλλη μια ερμηνεία του καλοκαιριού για εμένα ήταν οι διακοπές που πήγαμε φέτος τον Αύγουστο στην Πελοπόννησο. Πραγματικά δεν μπορώ να θυμηθώ ούτε μαι δυσάρεστη ανάμνηση από αυτές τις διακοπές. Είχαμε γυρίσει σχεδόν όλη την Πελοπόννησο μέσα σε πέντε μέρες, με το αυτοκίνητο. Όμως όλο αυτό κάποτε τελείωσε. Έτσι τελειώνει και αυτή η σκέψη για τη λέξη καλοκαίρι.

Αλλά η διερεύνηση της λέξης αυτής δεν τελείωσε ακόμα. Μπορούμε να φτιάξουμε μια ακροστιχίδα με νόημα :

- Καλός
- Άνεμος
- Λεβάντας
- Ομορφαίνει
- Κάθε
- Άνθρωπο
- Ίκανό
- Ρομαντικό
- Ιδιαίτερο

Με αυτό τον τρόπο φτιάξαμε μια φράση με σημασία αλλά και πολύ διασκεδαστική.

Με εκείνο το «άνεμος» μπορώ να σκεφτώ πολλά ονόματα ανέμων όπως «Βοριάς», «Γραιγός», «Σιρόκος», «Μαϊστρος», κ.α. Επιπλέον από την λέξη «ρομαντικό» σκέφτομαι κόκκινα τριαντάφυλλα, κόκκινες καρδιές και πανέμορφα ηλιοβασιλέματα. Μπορώ να φτιάξω άπειρες ιστορίες με μία τυχαία λέξη, όπως η λέξη ηλιοβασιλέμα. Αυτή η λέξη με παραπέμπει στην παρακάτω αλυσίδα: «ήλιος», «βασιλιάς», «βασιλεύω». Εδώ τελειώνω και γράφω ένα παραμύθι με τίτλο «Ο Βασιλιάς Ήλιος Βασιλεύει».

Η λέξη καλοκαίρι μπορεί να μας δημιουργήσει διάφορα συναισθήματα στο άκουσμά της, π.χ. χαρά, λύπη, νοσταλγία κ.α. Τέλος διαπιστώνουμε ότι μπορούμε να φτιάξουμε άπειρες σκέψεις έχοντας χρησιμοποιήσει μια μόνο λέξη. Χωρίς να την έχουμε εξαντλήσει, διότι όσο εμβαθύνουμε σε αυτήν τόσο και διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχει πυθμένας.

Ιφιγένεια Εγγλέζου